

Instanța de fond: Judecătoria Cimișlia – L. Curca
Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

Dosarul nr. 2ra-919/14

Î N C H E I E R E

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele, judecătorul,

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

judecând chestiunea admisibilității recursului declarat de către Mutu Vitalie, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a lui Popușoi Nicolae împotriva lui Mutu Vitalie privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2013, prin care s-a repus în termen cererea de apel declarată de Mutu Vitalie și s-a respins apelul declarat de către Mutu Vitalie,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2004 Popușoi Nicolae a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Mutu Vitalie privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Popușoi Nicolae a invocat că, la 14 martie 2001, aproximativ la orele 12.00 Mutu Vitalie aflându-se la volanul automobilului Opel Cadet cu n/î CCS 579 l-a tamponat în momentul când se deplasa pe trotuarul de pe strada din s. Ciucur – Minjir, r. Cimișlia. În rezultatul tamponării i-a fost cauzat leziuni corporale grave periculoase pentru viață, a devenit invalid de gradul 1, apoi starea sănătății s-a ameliorat și în prezent este invalid de grupa 2, prin ce i s-a cauzat paguba materială, iar pentru tratament a suportat cheltuieli în sumă de 12.741 lei.

Solicită Popușoi Nicolae, încasarea din contul lui Mutu Vitalie suma prejudiciului material în mărime de 12.741 lei și prejudiciul moral în mărime de 10.000 euro.

Prin hotărîrea Judecătorei Cimișlia din 02 noiembrie 2004, s-a admis cererea de chemare înaintată de către Popușoi Nicolae, s-a încasat de la Mutu Vitalie în beneficiul lui Popușoi Nicolae suma de 12.741 lei cu titlu de prejudiciu material, prejudiciul moral în sumă de 150.000 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 150 lei și taxa de stat în folosul statului în mărime de 382,82 lei.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 22 octombrie 2013, a repus în termen cererea de apel declarată de Vitalie Mutu, a respins apelul declarat de către Vitalie Mutu, a menținut hotărîrea Judecătorei Cimișlia din 02 noiembrie 2004.

La 14 ianuarie 2014, Mutu Vitalie a înaintat cerere de recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărîrii primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre prin care de modificat capătul de hotărîre privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 150.000 lei, dispunînd încasarea în calitate de prejudiciul moral a unei sume rezonabile pentru asemenea categorii de cauze.

Drept temei al recursului înaintat, Mutu Vitalie a invocat că, hotărîrea instanței de fond și instanței de apel sînt parțial ilegale și nefondate, adoptate cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanța le-a considerat stabilite, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. Totodată instanța nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 22 octombrie 2013, a fost expediată participanților la proces la 04 noiembrie 2013 (f.d. 19) și a fost recepționată de către Mutu Vitalie la data de 14 noiembrie 2013, fapt confirmat prin copia plicului poștal anexat la cererea de recurs. Cererea de recurs a fost depusă la 14 ianuarie 2014, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Mutu Vitalie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată, Mutu Vitalie, a invocat că, hotărîrea instanței de fond și instanței de apel sînt parțial ilegale și nefondate, adoptate cu interpretarea eronată a

circumstanțelor de drept și de fapt, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanța le-a considerat stabilite, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. Totodată instanța nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiaș articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Mutu Vitalie împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mutu Vitalie, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2013, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a lui Popușoi Nicolae împotriva lui Mutu Vitalie privind încasarea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov